

CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.

EDITIO EMENDATIO ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

OPERA .

EIUSDEM NIEBUHRII, IMM. BEKKERI, L. SCHOPENI,
G. ET L. DINDORFIORUM ALIORUMQUE PHILOLOGORUM
PARATA.

PARS XIX.

NICEPHORUS GREGORAS.

VOLUMEN I.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCCXIX.

A. M. 6791
ad
6836
Imp. Andron.
Semleria.

θυσίας και λόγον οὐκ ἐχούσης χειραγωγῶν και προβατινῶν τῶν πραττομένων. τῆς δ' ἀκμῆς τῶν δεινῶν παυσάμενης και καιρῶν ἤδη τῆς προαιρέσεως εὐληφείας μετὰ στάθμης τινός και κρίσεως τὰς τῶν πράξεων ἀρχὰς παρέχεσθαι τῇ χειρὶ, μοχθηρίαν γνώμης κατηγορεῖ τοῦ πράξαντος, εἴ τι μὴ κατὰ τὸ προσήκον γινώσκτο.

C 9'. Κατὰ τοῦτον μέντοι τὸν χρόνον συνέβη γενέσθαι σεισμὸν τῶν πάντων μεγίστων, ὅφ' οὗ πολλοὶ μὲν τῶν μεγάλων οἰκιῶν, πολλοὶ δὲ τῶν μεγάλων νεῶν οἱ μὲν ἐπεπτώκεισαν, οἱ δὲ διεφθάρησαν. ἐπεπτώκει δὲ και ὃν πρὸ τοῦ νεῶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων 10 ἐπὶ κίονος ἔστησε τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἀνδριάντα Μιχαὴλ βασιλεὺς ὁ Παλαιολόγος, ὅποτε τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐγκρατῆς ἐγεγόνει· ὃν αὖθις Ἀνδρόνικος βασιλεὺς, ὁ ἐκείνου παῖς, ὡς εἶχε σχήματος, ἐπεσκιάσε τε και ἀνεστήλωσε. (B.) Κατὰ δὲ τὸ ἐπιδικθέρως ἦκεν ἐκ Τραπεζοῦντος εἰς Κωνσταντινούπολιν 15 Εὐδοκία ἡ τοῦ βασιλέως ἀδελφὴ, θανόντος ἐκεῖ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς Ἰωάννου τοῦ Λαζοῦ· ἦμα δὲ μετὰ τοῦ δευτέρου ταύτης πατριεὴν ἀρχῆν. ταύτην δὲ τὴν Εὐδοκίαν πύμψας ὁ Κράλης Σερβίας ἐζήτη γυναικα λαβεῖν, ἔν' αἰωνιζούσας ποιήσῃ πρὸς Ρω- 20
μαίους ἀπονδίας. ἰσχυρὸς γὰρ ἦν και οὐ διέλιπε τὰ Ῥωμαίων αἰεὶ συγγέων πράγματα και πόλεις και γῶρας τὰς μὲν αἰρῶν, τὰς δὲ ληϊζόμενος. τοῦτο πολλαπλῆ μεριζομένην τῷ βασιλεῖ τὴν ἀπορίαν ἤνεγκε· πρῶτον μὲν, ὅτι περὶ πλείονος τὴν τοῦ Κράλη φ-

4. παραλίθου W.

primis, cum manus valat ebrius sunt, nec mens adest, quae eas regat et rebus gerendis praesit. Verum cum pericula ipsa iam propulsata sunt, cum libera voluntas tempus ad consultandum habet, re perperam, certo animi iudicio manus armare eisque ius omne permittere, id vero animam vitiosum arguit, si quid secus quam oportet committatur.

9. Sub hoc tempore terrae motus maximus fuit, quo multae magnae aedes, multa etiam et magna templa partim corruerunt, partim deliscentibus maris labefacta sunt. Corruit et Michaelis Archangeli statua, quam Michael Palaeologus ante aedem S. Apostolorum, cum Constantinopolim reciperet, columnas imposuerat. Eandem autem deinde filius eius Andronicus Imperator eodem habitu refecit et creavit. (II.) Insequuta aetate Eudocia Imperatoris soror Trapezunte in Urbem venit, marito eius Ioanne Lazo mortuo. Venit autem cum filio suo iuniore. Nam primogenitum Alexium ad paternum imperium administrandum domi reliquerat. Eudocia nuptias Crales Serviae per legatos ambiebat, ut perpetuum foedus cum Romanis sanciret. Erat enim potens, neque unquam Romanam rem turbare desistebat, partim occupando urbes, partim agros populando. Haec res in magnam dubitationem Imperatorem adduxit, primum quod Crales amicitiam magni faciebat: deinde quod

λαν ἐτίθετο· δεύτερον, ὅτι καὶ τὴν ἐκείνου συνάρθειαν ἀποτρό-
 πικον ἤγειτο ἢ τοῦ βασιλέως ἀδελφῆ Εὐδοκίᾳ καὶ οὐδ' ἄλλοις
 ὡσὶν ἀκούειν ἠνάγκατο τῶν λεγόντων· τρίτον, ὅτι καὶ τέταρτον
 ἦν ὅπερ ἦτι συνοικέσιον. τῇ γὰρ πρώτῃ, θυγατρὶ τοῦ τῆς Βλα-
 5 χίας ἄρχοντος οὐσῆ, χρόνους τινὰς συνοικήσας εἶτα αὐτὴν μὲν
 ἀπέπεμψεν εἰς τὴν θρηναμένην· ἠγάγετο δὲ τὴν γυναικαδέλφην
 τοῦ αὐταδέλφου τὸ μοναχικὸν αὐτὴν περιδύσας πρότερον σχῆμα.
 εἶτα τῆς τῶν Τριβαλλῶν ἐκκλησίας ἀνδισταμένης ἐπιπολὴ πρὸς Β
 τὸ παράνομον, ἐπέμψει καὶ ταύτην μετὰ πολλῶν τῶν χρόνων.
 10 ὤγειται δὲ τὴν ἀδελφὴν τοῦ τῆς Βουλγαρίας ἄρχοντος Σφενδο-
 σθάβου, σύζυγον τρίτην αὐτῆν. ἐπαιδοποίησε δὲ μετ' οὐδεμιᾶς V. 103
 τῶν τριῶν. ἤδη δὲ καὶ ταύτην ἀποστέρησας εὐγενεστέρων ἐξήκει
 συγγένειαν. (Γ.) Ἐπεὶ δ' ἡ μὲν Εὐδοκίᾳ τὴν ἐκείνου συνοικη-
 σιν ὅλαις προδέσει τῆς ψυχῆς ἀπηνεῖτο, ὁ δ' ἐκείθεν ἐμβρι- C
 15 θῶς ἐπέκυτο ζῆτῶν οὐ μικρὰς προστιθεὶς καὶ τὰς ἀπειλὰς, ἀναγ-
 κασθεὶς ὁ βασιλεὺς μὴνύει τῷ Κράλῃ περὶ τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς
 Σιμωνίδος, πέμπτον τῆς ἡλικίας ὑγούσης ἔτος, ἢν' ἐπ' ἐκείνῃ
 λαβόντι τρέφοιτο, μέχρις ἂν ἐς τὸν νομιζόμενον ἔλθῃ τοῦ γάμου
 χρόνον κἄπειτα εἴη σύζυγος αὐτῷ τοῦ λοιποῦ. ἕαρος οὖν ἐπιστάν-
 20 τος ἤπεισον ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς δεσποίνης ἑμοῦ καὶ τῆς θυγα-
 τρὸς ἐς Θεσσαλονίκην ἐπαγόμενος καὶ τὸν Πορφυρογέννητον δέ- D
 σμιον, δεῖ τοῦ μὴ διαδρῶναι συνεργίαις μητρικαῖς. οὐ γὰρ διέ-
 λπεν ἡ μήτηρ Θεοδώρα ἢ δέσποινα διηνεκῶς ὑπὲρ τοῦ παιδὸς
 ἰσχυάλλουσα καὶ ζητοῦσα τὴν λύσιν αὐτοῦ. (Δ.) Ἦκει δ' ἐκεί-

17. ἐπ' Α., ἐπ' W.

soror Eudocia illius coniugium abominabatur, et ne primoribus quidem ar-
 ribus vocem eorum qui de illo loquerentur admittebat: tertio, quod quar-
 tum esset illud quod peteret coniugium. Nam cum prima uxore, Blachiae
 Principis filia, per annos aliquot vixerat; deinde ea in patriam remissa,
 sororem uxoris fratris sui, monastico prius habitu detracto, duxerat uxo-
 rem. Cum autem Triballorum Ecclesia illegitimis illis nuptiis diutius ad-
 voraretur, longo post tempore et illam ablegaverat, et Bulgariae Principis
 Sphendosthavi sive Wenceslavi sororem sibi iunxerat, uxorem tertiam. At-
 que ex nulla harum trium uxorum liberos susceperat. Sed cum et huius
 amor refrigisset, illustriorem affinitatem quaerebat. (III.) Enimvero cum
 Eudocia matrimonium illud toto animo aversaretur, ille vero petitionem vehe-
 menter urgaret non parvis minis additis: coactus Imperator illi de Simo-
 nide filia sua significat, quintum iam annum agente, ut ab illo domi accepta
 aleretur, donec ad nubilem aetatem perveniret, ac deinde coniux esset.
 Appetente igitur vere, Imperator cum Imperatrice et cum filia Theσσα-
 lonicam proficiscitur, in vinculis etiam Porphyrogenitum adducens, veritas
 ne matris opera elaberetur. Nam mater Theodora Imperatrix non desine-
 bat quotidie ob filium queritari et liberationem eius flagitare. (IV.) Eo-

A. M. 6791 ad 6836 Imp. Andron. Senioria. 5
 5. Δεν και ὁ Κράλης φέρων ὁμήρους τοὺς κατὰ γένος προῦχοντας
 υἱὸς τῶν Τριβαλλῶν, φέρων δ' ἑμοῦ και τὴν ἀδελφὴν τοῦ
 Σφενδοσθλάβου πρὸς πίστωσιν τῶν σπονδῶν. ἥ δὲ και μικρὸν
 ὕστερον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν κομιζομένη μίγνυται σαρκί-
 5 κως Μιχαὴλ ὁ Κοντρούλης, ὃς τοῦ βασιλέως γενόμενος ἐπ' ἀδελ-
 φῆ γαμβρὸς νῦν διετέλει χηρεῖαν ἄγον θυνοῦσης ἐκείνης. μίγνυ-
 ται μὲν οὖν τῇ ῥηθείᾳ λάθρα τὸ πρῶτον, ἔπειτα και σύζυγον
 ἄγεται νόμιμον ἐς τοῦμφανίς. και ἴσα τὰν μέσῳ συντέμνω, στεφ-
 10 ῆας και μάλα βεβαίως ὁ Κράλης τὰς σπονδὰς ποιησάμενος και
 οἶαι κατὰ γνώμην ἦσαν τοῦ βασιλέως, ἐπάνεισι τὴν Σιμωνίδα
 λαβρῶν βρέφος οὖσαν τεσσαρακοντούτης τυγχάνων αὐτὸς και τοῦ
 βυσιλέως και πενθεροῦ καθ' ἡλικίαν προήκων πέντε ἔτεσιν ἔγ-
 15 γισται.

P. 126 7. Κατὰ δὲ τὸ ἐπιὸν ἔτος ἐς τὴν βασιλεύουσαν ἐπανήκοντι
 τῷ βασιλεὶ πέμποσι τινες τῶν ἐπὲρ τὸν Ἰστρον Μασσαγετῶν λα-
 15 θραίων πρεσβείαν· Ἄλανός ἡ κοινὴ τούτους κυλεὶ διάλεκτος·
 οἱ δὲ και Χριστιανοὶ τυγχάνοντες ἄνωθεν ἔπειτα εἴη βιαία χεῖρὶ
 τῶν Σκωθῶν ἀπαχθέντες σώμασι μὲν ἐδοῦλευσαν ἄκοντες, τὴν
 δὲ γνώμην ἀυτονομίας ἀεὶ κατεβίβρωσκον ἔφρσις και τῶν ἀσεβῶν
 20 ἄλλοτριωσις. πέμποσιν οὖν χώρον ἀρκούντα ζητοῦντες εἰς οἶκην-
 Β σιν ἐπὲρ τὰς δέκα χιλιάδας αὐτῶν βουλομένων ἐλθεῖν πανοικί,
 εἴ γε βουλομένη εἴη και βασιλεὶ, και ἕμα συμμαχήσειν ὑπισχνού-
 μενοι κατὰ τῶν Τούρκων ὄλιγς χεῖρσι, κραταιωθέντων ἤδη και κα-
 τατρεχόντων ἀδειῶς και πορθούτων ὅλην τὴν τῶν Ρωμαίων Ἀσίαν.

4. σαρκικῶς A., σαρκικῶς W.

dem et Crales venit, obsides adducens secum principum Triballorum filios,
 item Sphendoethlavi sororem ad pacem confirmandam. Cum qua non multo
 post quam in urbem perducta erat, furtim consuevit Michaelē Cetrules, qui
 uxorem duxerat sororem Imperatoris, eaque mortua viduus tunc erat. Cum
 ea inquam iste consuevit principio clam, deinde eandem palam uxorem du-
 xit. Et ut rem in pauca conferam, Crales foedere sancito et probe ita ut
 Imperator volebat firmato domum discedit, secumque Simonidem infantem
 abducit, ipse quadragenarius, et socero quinque circiter annos nata
 maior.

10. Sequente anno aliqui Massagetæ ex iis qui ultra Istrum habitant
 (Alani vulgo dicuntur) clandestinam legationem ad Imperatorem cum in
 Urbem rediret mittunt: qui cum iam inde antiquitus Christiani essent, postea
 a Scythiis per vim subacti, corporibus inviti serviebant: animis vero
 desiderio libertatis tabescebant, et impios abominabantur. Petunt igitur
 locum sufficientem ad habitandum amplius decem millibus hominum, qui ei
 Imperatori placuisset cum omni familia migraturi essent; unaque strenuam
 operam se contra Turcos velle navare promittunt, qui auctis viribus totam
 Romanorum Asiam impune incursabant ac populabantur. Ea legatio

GEORGES PACHYMÉRÈS
RELATIONS HISTORIQUES

III. Livres VII-IX

ÉDITION, TRADUCTION FRANÇAISE ET NOTES

PAR

Albert FAILLER

PARIS
INSTITUT FRANÇAIS D'ÉTUDES BYZANTINES
21, RUE D'ASSAS

—
1999

ζ'. Περὶ τοῦ πρὸς τοὺς Σέρβους κήδους τοῦ βασιλέως καὶ διὰ ταῦτα τῆς τοῦ πατριάρχου ἐπιδημίας ἐκεῖσε.

[Τὴν δὲ γε δευτέραν Ἄνναν ἤρειτο πέμπειν τῷ κραλεῖ Σερβίας Στεφάνῳ τῷ Οὐρσει, ἐφ' ᾧ τῷ δευτέρῳ υἱῷ Μηλωτίνῳ — ὁ γὰρ ὁμωνυμῶν τῷ πατρὶ καὶ πρῶτος τῷ βῆγλι Παιονίας εἰς θυγατέρα γεγάμβρευτο — εἰς γάμον 5 συνάπτειν. | Καὶ δὴ τῶν πρὸς ἀλλήλους συνθεσιῶν τελεσθεισῶν, στέλλει B 351 μὲν εἰς πρεσβείαν τὸν ἱεράρχην, συνεκπέμπει δὲ καὶ τὴν κόρην ὑπὸ θεραπείᾳ μεγίστη βασιλικῇ. Καὶ γε καταλαβοῦσι τὴν Βέρροϊαν σφίσι τὰ τῆς βουλήs ἔσθη πεμφθῆναι πρὸς τὸν Οὐρσειν Στέφανον τὸν χαρτοφύλακα Βέκκιον, ἅμα δὲ σὺν ἐκείνῳ καὶ τὸν Τραϊανουπόλεως Κονδουμνήν. Ἦν δὲ καὶ πρὸς 10 τῆς δεσποίνης ἐντεταλμένον τῷ χαρτοφύλακι αὐτὸν προαπελθεῖν καὶ γνωρίσαι τὰ κατὰ τοὺς Σέρβους τρανότερον, ὅπως μὲν σφίσι ἐστὶν ἡ διαίτα, ὅπως δ' ἡ τάξις τῆς ἐκείνων ἀρχῆς διδύνηται. | ἐκείνη γὰρ καὶ μεγίστην τὴν θεραπείαν τῇ θυγατρὶ προητοίμαζεν ἐπὶ χλιδῇ παντοία βασιλικῇ. Ἐκείνῳ τοίνυν προαπελθόντι γνωρίσειν καὶ σημαίνειν προσετάσ- 15 σετο, πρὶν ἂν ἐπιβῇ Σερβίας ὁ πατριάρχης. Οἱ δ' ἐπιστάντες οὐ μόνον οὐδὲν τῶν εἰς θεραπείαν εἶδον ἐκεῖσε καὶ ἀρχῆς τῆς τυχοῦσης ἄξιον, ἀλλὰ καὶ τὸ θεραπευτικὸν τὸ ἐν ἐκείνοις βλέπων ὁ Οὐρσεις καὶ οἰκίδιον, καὶ μᾶλλον τὸ τῶν ἡμιανδρίων, τί ἂν καὶ εἴησαν οὗτοι διεπυνθάνετο. Ὡς δ' ἤκουε παρ' ἐκείνων ὅτι τάξις ἐστὶν αὕτη βασιλείος καὶ ὡς τῇ βασιλίδι 20 εἰς θεραπείαν ἀκολουθήσαιεν, ἐκείνος ἐπαλαστήσας εὐθὺς· « Αἱ αἱ, φησί, τί ταῦτα; Καὶ ἡμῖν οὐ συνήθης αὕτη ἡ διαίτα. » Καὶ τὸν φάναι τε καὶ ἅμα τὴν | νόμφην δεικνύειν πενιχρὰ φοροῦσαν καὶ ταλασίᾳ προσέχουσαν, καὶ B 352 « Οὐτα, λέγειν χειρὶ δεικνύοντα, ταῖς νόμφαις ἡμεῖς προσφερόμεθα. » Ἦσαν δὴ καὶ τὰ κατ' αὐτοῦς τὸ παράπαν λιτά τε καὶ εὐτελῆ, ὡς ἀποζῆν θήραις 25 καὶ κλέπτοντας.]

Ὡς γοῦν ὑπέστρεφον οἱ πεμφθέντες καὶ ἀκριβῶς ἐδήλουν τῷ πατριάρχῳ ἃ τε εἶδον καὶ ἃ ἤκουσαν, ἐπέκλασάν τε τοῖς περὶ ἐκείνων τὴν προθυμίαν

1 ζ' om. AB 1-2 Περὶ — ἐκεῖσε om. AB 2 ἐπιδημίας : -είας C 3 πέμ-
πειν : πέμπειν ante corr. A || κραλεῖ : κρατοῦντι edd. 4 Οὐρσει : -ιν AB ||
ὁμωνυμῶν : ὁμωνυμῶν A 5 γεγάμβρευτο : -βρωτο A 6 τελεσθεισῶν om. edd.
9 Οὐρσειν : -ι A 10 Κονδουμνήν : Κουδουμνην C edd. 11 ἐντεταλμένον :
ἐντεταγμένον AB edd. 12 τρανότερον : -ότερον C || ἐστὶν : ἔσται B 13 δ' : om.
AB Poss. δὲ Bekk. 16 ἐπιβῇ : ἐπιβῆναι B 17 τῆς ante ἀρχῆς add. A
20 ἐστὶν αὕτη : ἐστὶ ταῦτη C 21 ἐπαλαστήσας : ἀταλαστήσας edd. || εὐθὺς om. B
edd. || Αἱ αἱ, φησί : φησὶν αἱ αἱ B edd. 25 δὴ : δὲ A || λιτά τε : λιτάτα B
28 ἐπέκλασάν : ἀπ- C Poss.

La leçon des manuscrits A et B (Κουδουμνήs) a été retenue, de préférence à celle de C (Κουδουμνηs), mais la graphie du patronyme est instable. P. D. ΜΑΣΤΑΡΟΔΕΜΗΤΡΗΣ [Ἑλληνες λόγοι (ισ' -ισ' αἰώνος), Athènes 1979] montre que la forme Κουδουμνήs a prévalu plus tard (index, s.v.). Voir la notice de Kondoumnès dans P.L.P., n° 13010. Sur Jean Bekkos, voir p. 170 n. 3.

4. Dans le contexte, il faut sans doute attribuer un sens général au mot νόμφη, que le rédacteur de la version brève a traduit par γυναῖκα.

1272

60-1011-1510
ΜΙΧ Η'
ΣΤΕΦ ΟΥΡ Α'
C ANVA - ΜΙΔ

Σικωνίδα
1299

Τούτοις κατανεύει καὶ βασιλεὺς καὶ ἤδη τὴν ἀδελφὴν παντοίως ὑπέρχεται, νόμιμόν τε τὸ συνάλλαγμα⁸² βεβαιούμενος· ἡ γὰρ νόμιμος ἐτεθνήκει, ἢ δὴ, ταῖς μὲν ἐπιούσαις⁸³ περιούσα ἔτι, τὸ νόθον εἰργάζετο καὶ παράνομον, τῇ δ'⁸⁴ ἐφεξῆς ἔκτοτε τελευτήσασα⁸⁵ τὸ⁸⁶ νόμιμον δίδωσι καὶ ἄξιον προσέτι ἀξία⁸⁷. Ἄλλὰ⁸⁸ πόλλ' ἄττα λέγων οὐκ ἔπειθεν· ἠβούλετο γάρ, ὡς ἔφκει, ἐκείνη τῷ 5 ἀνδρὶ φυλάττειν τὰς πίστεις καὶ τελευτήσαντι, καὶ μὴ ὅτι γε κράλη⁸⁹ Σερβίας, ἀλλὰ μηδὲ⁹⁰ καὶ τούτου πολλῶ μείζονι εἰς λέχος δεύτερον συνιέναι. Τὰς δὲ τοῦ βασιλέως θεραπεύσεις⁹¹ ἱκανὰς μὲν ἔκρινεν ἄλλως καὶ πιθανὰς, ἄλλη δὲ γ' ἴσως, ἰσὸ μὴν ἑαυτῇ, εἰ καὶ πρέπειν ἔλεγε τοῖς⁹² μεγέθεσι στοργῆν πρὸς 10 τὰς συνοικούσας ἀμετακίνητον μᾶλλον ἢ εὐκολίαν πρὸς ἀλλοτρίωσιν. Ὅμως δ' ἐπεὶ οὐ μέλον ἦν ταύτῃ τοῦ συναλλάγματος, τὸ πρὸς τὰς ἐπ' ἀδόξοις ἀναμνήσεις ἀταμίευτον ἔχειν τὴν παρρησίαν περισσὸν ἔκρινε καὶ ἔσιγα.]

λα'. Περὶ τοῦ πρὸς τὸν κράλην ἐπὶ θυγατρὶ κήδους τοῦ βασιλέως. Ἀπογνοὺς δ' ἐκείθεν ὁ βασιλεὺς τῆς περι⁹³ τῇ ἀδελφῇ πείρας, τὸν κράλην Σερβίας ἀδοξότερον ἢ πρὸς οἰκειότητα τὴν ἐξ ἰδίας θυγατρὸς ἔκρινε, μεί- 15 ζονα δ' αὐθις ἢ καταφρονεῖσθαι. Διὰ τοῦτο καὶ τὸν καιρὸν τῷ ἔλλείποντι⁹⁴ προστιθεῖς, ἀξιώτερον ἐποίει πρὸς τὴν ἐπὶ θυγατρὶ συζυγίαν. Ἦν οὖν πάνυ ἀστεῖον τοῦτο τὸ θυγάτριον⁹⁵, οὕτω τὸν ἔκτον παραλλάττον⁹⁶ ἐνιαυτὸν, ἀγαπητὸν μὲν ἑαυτῷ, ἀγαπητὸν δ' ἐκτόπως καὶ τῇ μητρὶ. Ἐπὶ τούτῳ⁹⁷ τὸ κήδος ἐβούλετο⁹⁸ συνιστᾶν, οὐ κατὰ χρεῖαν μᾶλλον ἢ κατ' ἀνάγκην. Ἦδη μὲν οὖν 20 τὰ πρὸς τὴν συνοικούσαν τῷ κράλη παρακεκίνητο φίλτρα⁹⁹, καὶ ὅλας ἦν ἐκεῖνος τῆς ἐπὶ τῷ¹ βασιλεῖ πίστεως· τὸ δ' ἐπὶ ταύτην εἰλικυμένον² παλινδρομεῖν ἐξ ἀσυνθεσίας δεινὸν ἦν καὶ μόνον κατανοοῦμενον· ἐκλύεσθαι γὰρ ἀνάγκη τὸ πρόθυμον ἀποτυχόντι³ τῶν ἐλλισμῶν καὶ τὸν τευθεν ἐχθραίνειν μᾶλλον ὕποκινισθέντι, καὶ πρὸς τὰ μείζω μὴ εὐδοοῦμενον. Ταῦτα τὴν βασι- 25 λέως ἔπειθον γνώμην καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς πραγματεύεσθαι. Καὶ δὴ ὄλον οἰκειοῦται διὰ πρεσβείας τὸν κράλην, μαθόντα τὴν ἐπὶ θυγατρὶ ἀντι τῆς ἀδελφῆς τοῦ βασιλέως συγγένειαν· καὶ ὄρκοι τὸ λοιπὸν προῦβαινον ἐπὶ τούτοις καὶ συνθεσίαι, καὶ ἡ δεσπόσυνος κράλαινα ἐπικέκλητο. Μόνον δ' ἦν 30 λοιπὸν ἀπαντᾶν⁴ κατὰ τὴν Θεσσαλῶν μητρόπολιν βασιλέα, ὡς διαπρεσβευόμενοις συνέκειτο, καὶ οὕτω συνελθεῖν⁵ κράλην, καὶ τὴν τοῦ Τερτερῆ μὲν ἀποστέλλειν⁶ τῷ βασιλεῖ, προδιδόναι δὲ καὶ τὸν Κοτανίτζην, λαμβάνειν δὲ τὴν τοῦ βασιλέως γνησίαν. Ἦν δὲ καὶ Σιμωνίδα ἐκυριωνόμενον Ῥωμαῖοι, καὶ οὕτως, αὐτῇ συνοικούντα, πλὴν τὸν τῆς⁷ συναφείας καιρὸν ἀναμένοντα, ἐν 35 πασι τετάχθαι καὶ φίλοις γνησίοις τῷ βασιλεῖ.]

82 συνάλλαγμα: -αμα B 83 ἐπιούσαις: οὐσαις C 84 δ': δὲ edd. 85 τελευτή-
σασα: -σαντα C edd. 86 τὸ om. AB edd. 87 ἀξία: -ίαν AB 88 καὶ post Ἄλλὰ edd.
B edd. 89 κράλη: κράτος C 90 ἀλλὰ μηδὲ: ἀλλ' οὐδὲ AB edd. 91 θεραπεύσεις:
ἐπιθ- AB 92 ἔλεγε τοῖς: ἔλεγεν εἰκὸς (εἰκὸς A) AB 93 περι: μετὰ A (post corr.) B edd.
94 ἐλλείποντι: ἐλλήπ- A 95 τοῦτο τὸ θυγάτριον: τοῦτω θυγάτριον A τοῦτω γάτριον B
96 παραλλάττον: -άτον A 97 τούτῳ: ταύτῃ AB 98 ἐβούλετο: ἠβ- AB edd. 99
τά... φίλτρα: τὸ... φίλτρον AB 1 τῷ om. AB edd. 2 εἰλικυμένον: εἰλικια- AB Poss.
3 ἀποτυχόντι: -χὸν C 4 λοιπὸν ἀπαντᾶν: ἀπαντᾶν λοιπὸν B edd. ἀπαντᾶν C 5 οὕτω
συνελθεῖν: οὕτως ἐλθεῖν AB edd. 6 ἀποστέλλειν: -ει B 7 τῆς om. AB edd.

κράλην συναλλάγματος παρητήσατο, κάντευθεν σκάνδαλον συμβῆναι γενέσθαι τοῖς τῆς ἐκκλησίας πράγμασι. Διὰ τοῦτο καὶ δυοῖν μεταξύ, τῆς τε πρὸς τοῦτον θωπείας καὶ τῆς δοκούσης αὐτῷ δικαιολογίας, ἐναποληφθεῖς⁴⁹, συντεῶς ὑπήγετο πρὸς ὃ τι καὶ δόξοι τῷ⁵⁰ πατριάρχῃ. Παραγίνεται τοιγαροῦν βασιλεὺς καὶ τοῖς περὶ τὸν πατριάρχην συγγίνεται· ἡμεν δὲ καὶ ἡμεῖς 5
 σὺν ἄλλοις ἐκεῖ. Καὶ⁵¹ τότε καθίσαντος μὲν βασιλέως, συνεδριασάντων δὲ καὶ τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν, ἐκίνει πατριάρχης πρὸς ἰ βασιλέα τὰ δοκοῦντά οἱ B 293
 πρὸς⁵² παραλύπησιν, δι' ἃ καὶ ἐγγωνιάζειν ἐθέλει⁵³ καὶ παραιτεῖσθαι καὶ ἐκκλησίας προεδρίαν καὶ ἱεροσύνην αὐτήν, εἰ πλέον συναναγκάζοιτο. Καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τὸ τοῦ κράλη προετίθει καὶ τὰ δοκοῦντά οἱ προσίστασθαι 10
 ἀνετάττετο, ὅτι δηλαδὴ συνεστῶς κατὰ νόμους γάμος διαλυθεῖ καὶ τὴν τοῦ βασιλέως ἐκείνος ἠθετηκῶς τὴν ἰδίαν, νηπίαν οὖσαν, ἀγάγοιτο, καὶ ὅτι χρυσολογεῖται τε καὶ ἀργυρολογεῖται τὸ πᾶν, τετιμιουλκημένου μὲν τοῦ χρειώδους ἄλατος, τετιμιουλκημένου⁵⁴ δὲ καὶ σιδήρου, συχῶν δὲ καὶ συνδοσιῶν γινόμενων, καὶ τρίτον ὡς καταφραγεῖται αὐτός, ἀναφορὰς⁵⁵ πολλάκις ὑπὲρ 15
 τοῦ δοκοῦντος δικαίου ποιούμενος.
 Ἐντεῦθεν δὲ βασιλεὺς, εἰς⁵⁶ τὴν ὑπὲρ τούτων ἀπολογία καταστάς, ἐπὶ τῷ τοῦ κράλη μὲν⁵⁷ συναλλάγματι οὐκ ὄρεξιν ἰδίαν καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἑαυτῷ ὄνησιν ἠτιάτο· πολλῶν γὰρ ἦκιστα τοῦτο, ὅσῳ καὶ προσζημιωθεῖ αὐτός τὰ μεγάλα, κόριον δ' ἐκ ψυχῆς ἔστεργε καὶ ᾧ προσετετήκει καὶ αὐτός καὶ 20
 μήτηρ καὶ γάμος ἐτοιμάζειν ἐγκαίρους τοὺς ἐκ ῥηγῶν φετο⁵⁸, ἐξ ἀγκαλῶν οἰκείων ἀποσπασθέν⁵⁹, βαρβάρῳ τε καὶ τὰ πάντ⁶⁰ ἀστέρῳ καὶ μηδὲν σεμνὸν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἔχοντι καταπροϊέμενος ἄλλ' ἀνδρῶν καὶ χωρῶν καὶ πραγμάτων προσηκόντων τῇ βασιλείᾳ, τῶν μὲν ἀπαγομένων ἀθλίως, τῶν δ' ἐρημουμένων ἐσχάτως, ἰ τῶν δὲ σκυλευομένων ἀναποδότως, καὶ αἰχ- B 294
 μαλωσίας τοσαύτης τε καὶ τοιαύτης χάριν ταῦτα πράττει καὶ παρὰ γνώμην καὶ παρὰ θέλησιν· πολλὰ γὰρ καὶ εἰρήνην ἀνύτειν⁶¹ ὅσα σίδηρος οὐκ ἰσχύει, καὶ σπονδὰς καταπράττειν καὶ μόλις τὰς ἐκ τῶν γάμων, συντακτικωτάτας οὖσας καὶ ἀσφαλεῖς, ὅσα μὴ μάχαι καὶ πόλεμος οὐμενοῦν⁶² κατεπράξαντο⁶³· οὐ μὴν δ' αὖθις καὶ νόμων ἐς ἅπαν ἐκτός, ὡς αὐτὸν οἴεσθαι, 30
 πράττειν· δῆλον γὰρ εἶναι καὶ κανόσι καὶ νόμοις προστεταγμένον, μὴ ἂν ἐκχωρεῖσθαι τὸν νόμιμον ἀγαγόμενον ταύτην μὲν ἀφείναι παρὰ μηδεμίαν αἰτίαν ἐδλογον, συμπλέκεσθαι δ' ἄλλῃ⁶⁴· εἰ δὲ τις τολμῆς, αἰτίαν μὲν μοιχείας ἀποίσεσθαι τὸν τολμῶντα⁶⁵, τὴν δὲ συνοίκησιν εἶναι παράνομον, ὥστε, τῆς πρώτης καὶ ζώσης ἠθετημένης⁶⁶, ὁπόσας τούντευθεν ἠγάγετο μὴ 35
 ἔγκεκριμένους⁶⁷ εἶναι⁶⁸ τοῖς νόμοις, μηδ' ἐν γυναιξὶ νομίμοις⁶⁹ τάττεσθαι.
 « Ἦ⁷⁰ οὐ ταῦθ' οὕτω καὶ ἐν ἡμῖν ἔχει, φησὶν ὁ κρατῶν; Πυνθάνου τοιγαροῦν

49 ἐναποληφθεῖς: -λειφθεῖς AB Poss. 50 τῷ om. edd. 51 Καὶ om. edd. 52 πρὸς in it. iter. C 53 ἐθέλει: -οι AC 54 τετιμιουλκημένου: τετιμιου- A 55 ἀναφορὰς: -ας AB 56 εἰς: ὡς B 57 μὲν τῷ κράλη transp. AB edd. 58 φετο: ὄντο AB 59 ἀποσπασθέν: ἀναρκ- B edd. 60 πάντ: πάντα B edd. 61 ἀνύτειν: ἀνύττειν C 62 οὐμενοῦν coptici: οὐμενοῦν ABC edd. 63 κατεπράξαντο: -ατο B 64 δ' ἄλλῃ: ἄλλῃ AB 65 τολμῶντα: τομ- B 66 ἠθετημένης καὶ ζώσης transp. AB edd. 67 ἔγκεκριμένους: ἐνγκε- A 68 εἶναι om. B edd. 69 μηδ' ἐν γυναιξὶ νομίμοις iter. A 70 Ἦ: ἢ Bekk.

→ ἀφ' οὐκ
 εἰρήνης
 ἢ καὶ
 ἐπιβίῃ
 ἢ καὶ
 ἐπιβίῃ
 ἢ καὶ
 ἐπιβίῃ
 ἢ καὶ
 ἐπιβίῃ

τῶν εἰδότην καὶ πιστῶς μάνθανε ὡς οὐκ ἄλλως ἡμῖν ἐγένετο καταδέξασθαι τὸ συνάλλαγμα⁷¹, εἰ μὴ καὶ ὄρκους⁷² τοὺς πρέσβεις προσπητήσαμεν βεβαιοῦν ἢ μὴν καὶ ἔτι περιεῖναι τὴν νόμιμον, ὅτε τῆ τοῦ Τερτερῆ συνεπλέκετο, καὶ ἄρτι ἢ μὴ ζῆν, ὅθ' ἡμεῖς εἰς γαμβρὸν ἐτάττομεν, ὡς ἐντεῦθεν τὴν μὲν συμβαίνειν εἶναι παράνομον, τὴν δ' ἡμετέραν, εἰ καὶ νηπιάν, ἀλλ' οὖν ἐννομον. Καινοτομεῖσθαι δὲ καὶ χρόνον, ὡς οἴδατε, ἐπὶ τοῖς βασιλικοῖς κήδεσι, φέρουσι καὶ τι συνοῖσον πάντως διὰ τὴν ἐκ⁷³ τῆς εἰρήνης κατάστασιν. Τέως δὲ καὶ οὕτως ἐχόντων ἡμῶν τῆς ἀπολογίας, ἡμῖν μὲν καὶ ταῦτα καὶ πλείω πράττειν ἀνάγκη κατὰ⁷⁴ συμφέρον κοινόν, εἰ καὶ λυπήρ' ἄττα συμπίπτειν⁷⁵, ὡς ἀλγεινὸν καὶ τότε διαφερόντως ἡμῖν δὲ προκείσθω⁷⁶ καὶ αὐθις εἰς σκέψιν, καὶ ὁ δόξειεν⁷⁷ ἄν, μόνον μετ' εὐλόγου τοῦ αἰτιάματος, συγχαρῶ γίνεσθαι. Βασιλεῖ γὰρ εἶναι ἢ πατέρας ἐτέρους τῶν νόμων ἢ παῖδας ἄλλους Ῥωμαίων ἀπάντων οὐκ οἶμαι. » Ταῦτ' ἔλεγε βασιλεὺς καὶ ἐδόκει πιθανὰ τε λέγων καὶ τὰς γνώμας τῶν πολλῶν ἐπειθε.

Δεύτερον τὰ περὶ τε τοῦ⁷⁸ ἄλατος καὶ σιδήρου καὶ χρυσολογίων ἐτέρων ἀπελογεῖτο, τὴν χρεῖαν προβαλλόμενος καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀνάγκην, ὡς οὐδὲν⁷⁹ τῶν δεόντων ἄνευ χρημάτων πεφυκὸς ὄν γίνεσθαι ἢ μὴδὲ γὰρ αὐτὸς ἢ χρυσὸν ἀγαπᾶν μὴδ' ἄργυρον τὸ παράπαν, εἰ μὴ βοηθοῖεν⁸¹ χρεῖαις ταῖς ὑπὲρ τῶν Ῥωμαίων. Παρ' ἦν αἰτίαν, ἐκλελοιπότην χρημάτων, καὶ βόγας τὰς⁸² συνήθως διδομένας παρακατέχεσθαι καὶ προσεξευρίσκειν ἀνάγκη πόρους εἰς συλλογὴν, ἵνα γοῦν καὶ κινούμεθα, ἔλεγεν. Ἐπήγε δὲ καὶ βασιλεῖς ἀρχαίους, καὶ μᾶλλον τὸν Ἰωάννην, ὁπόσην τὴν ὑπὲρ τῶν χρημάτων εἶχε σπουδὴν, ὡς, ἐγκληθὲν παρὰ τῶν⁸³ ὅτι, χρήματα εἰσκομίσαντες, οὐκ ἐξαπιναιῶς παρὰ τῶν ἐν τῷ κοινῷ ταμείῳ ἐχόντων τὴν ἐνοχὴν προσδεχθεῖεν, ὀργὴν προστριβῆναι τοῖς μὴ παρευθὺς δεξαμένοις τόσην ὥστε καὶ, ἐνὸς εἰς Λαζοὺς φυγόντος, θατέρῳ πληγὰς ἐκ προστάξεως ἐντεινάντων, συμβῆναι τῷ τότε ἡμερῶν δλίγων τεθνάναι. Παρήγε δὲ καὶ μάρτυρα τῶν λεγομένων τὸν τότε λογαριαστήν τῆς ἀλλῆς Ἀγγελον ἢ οὐ καὶ παρευθὺς ἐπὶ τούτῳ οἴκοθεν εἰσκληθέντος, τὸ μὲν εἰσελθεῖν καὶ αὐτὸν εἰπεῖν οὐκ ἐνεχῶρει γίνεσθαι⁸⁴ ἢ ὀφικίῳ γὰρ τετιμημένον, τῶν ἄλλων καθημένων, ἐκεῖνον ἴστασθαι οὐκ ἐδικαίου ὁ βασιλεὺς ἢ καθέζεσθαι δὲ πάλιν εἰσιόντα παρακαίριον ἐδοξε. Διὸ δὴ καὶ γε τῷ συγγραφεῖ τῶν τοιούτων καὶ

71 συνάλλαγμα : συνάλα- A 72 ὄρκους corr. exi : ὄρκους ABC edd. 73 ἐκ om. B 74 κατὰ : πρὸς τὸ B edd. 75 συμπίπτειν : ζυμ- AB edd. 76 προκείσθω : προσκ- BC Poss. 77 δόξειεν : -οιεν B Poss. 78 τοῦ om. C 79 οὐδὲν : δὲν A 80 μὴδ' : μὴδὲ C 81 βοηθοῖεν corr. Bekk. : -εἶεν ABC Poss. 82 τὰς om. AB edd. 83 παρὰ τῶν : παρὰ τῶν B Poss. 84 γίνεσθαι : γίγν- A

55. Manuel Angélos (*PLP*, n° 215) est également connu comme copiste. Le logariste de la cour occupe un rang modeste dans la hiérarchie aulique : il vient au 78e rang dans la liste de l'Appendice à l'Hexabiblos d'Harménopoulos (Verpeaux, p. 301³⁰⁻³¹) et au 64e rang dans la liste du Pseudo-Kodinos (Verpeaux, p. 139⁹). L'historien n'indique pas quelle dignité détenait Manuel Angélos au moment de porter ce témoignage, qui concernait un événement vieux d'une cinquantaine d'années au moins.

δευτέρω⁸⁵ ἰ τῶν ἐκ τοῦ κλήρου καὶ αὐτῶ⁸⁶ τιμίων παρὰ βασιλέως ὄριστο B 297
ἐξελθόντας ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι τούτου περὶ ὧν ὁ βασιλεὺς ἔλεγε. Καὶ
γέγονε ταῦτα, καὶ ἐμαρτυρεῖτο τὸ λεγόμενον ἀληθές, πλέον εἰπόντος ἐκει-
νου καὶ τὸν τῶν ἡμερῶν ἀριθμὸν καὶ γε τὴν τοῦ θανάτου νόσον τῷ τελευτή-
σαντι · τέσσαρας γὰρ τὰς⁸⁷ ἡμέρας καὶ αἰμόρροϊαν ἐπισυμβᾶσαν τῷ αἰκισμῷ 5
τὴν τοῦ θανάτου αἰτίαν προσεμαρτύρει.]

Ἦκε δ' ὁ λόγος καὶ περὶ⁸⁸ τῶν ἀναφορῶν, καὶ μεθ' ὅτι πλείστα δὴ τὰ λε-
χθέντα, ἐφ' οἷς ὁ βασιλεύων ἐδείκνυ τὸ πρὸς τὸν πατριάρχην συγκεχωρηκὸς
ἐφ' ἅπασιν σχεδὸν ἢ τοῖς πλείστοις, διήρει τὰ προσαναφερόμενα, καὶ ἄλλα⁸⁹
μὲν ἐτίθει τὰ κατὰ⁹⁰ ἀνάγκην προκείμενα, ἃ μὴδ' ὄντι εἶναι δίκαιον παρορᾶσθαι 10
διὰ τὴν κατὰ τὸ δίκαιον δυσωπία, ἄλλα δὲ γε τὰ κατὰ χάριν προτεινόμενα
εἰς γε λύσιν, ἐφ' οἷς καὶ ὑπακούοντος μὲν χάριν εἶναι οἱ, μὴ κατανεύοντος
δὲ μὴ δοκεῖν δικαίως λυπεῖν τὸν ἀποτιγχάνοντα. Συνάπτει δὲ ταῦτα
πατριάρχην καὶ ἐν ἡγεῖσθαι τὰ τρόπων⁹² ὀρισμάτων Μυσῶν καὶ Λυδῶν
δυστάμενα⁹³ καὶ διὰ τοῦτο λυπεῖσθαι, εἰ ἐν τισιν ἀσυγκάταινος⁹³ εἶη ὁ βασι- 15
λεύς, οὐκ ἔχειν τὸ ἐβλογον ἰσχυρίζετο. Τέως δὲ καὶ καθ' ὑπόσχεσιν⁹⁴ ἐπε-
νέγκας ὡς ἐδμενῶς ἐντεῦθεν καὶ ἀκούοιτο καὶ συμπράξειε, διαλύειν τε ἰ τὴν B 298
λύπην ἡξίου καὶ μικροψυχίας πάσης ἀπαλλαγέντα, τῆς τιμῆς ἔχεσθαι. Ταῦτ'
οὖν ἐκεῖνός τε⁹⁵ λιπαρῶς ἡξίου καὶ τοὺς ἄλλους εἶχε συναξιοῦντάς⁹⁶ τε καὶ
συμπείθοντας⁹⁷. Κάντεῦθεν ὁ γηραιὸς ἐκεῖνος μαλακισθεὶς — ἦν γὰρ ταῖς 20
ἀληθείαις καὶ τὴν⁹⁸ γνάμην εὐένδοτος —, παροτρυνθεὶς εἰς τοῦτο καὶ παρὰ
τῶν ἰδίων, κατανεύει καὶ βασιλεῖ ἀξιοῦντι πείθεται καὶ καθυπισχνεῖται
αὐτίκα, ἐκεῖ μόνον μείναντα, ὑπ' αὐγᾶς τὰς πρώτας τὸ πατριαρχεῖον κατα-
λαβεῖν. Γέγονε τοῦτο, καὶ ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς ἑορτὴ τὸν πατριάρχην καὶ
πάλιν⁹⁹ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὄρᾳ. 25

ι'. Περὶ τῶν κατὰ τὸν Ἐφέσου Ἰωάννην.

Ἄλλ' οὐκ ἦν καὶ ἐσαυθὶς τὸν τοῦ Τελχίνου ἡρεμεῖν φθόνον, ἀλλ' ἔαρος
ἐνοστάντος ἐντεῦθεν καὶ τῶν Πασχαλίων διελθουσῶν, ὁ περὶ τοῦ Ἐφέσου
Ἰωάννου λόγος κινεῖται. Καὶ βασιλεὺς μὲν αὐτός, ὁμολογῶν εἰς αὐτὸν
ἁμαρτεῖν — μὴδὲ γὰρ εἶναι ἄλλον τὸν καθαιρήσαντα¹, ἀλλὰ μόνον τὸ σφέ- 30
τερον θέλημα διὰ τὸ ἐπὶ τοῦ Γρηγορίου σκάνδαλον, μὴ τοῖς ἄλλοις κἀκεῖνον

(¹) Cf. Plutarque, *Morales*, 122 c.

85 δευτέρω: -ων AB 86 αὐτῶ: -ὸ B 87 τὰς om. B edd. 88 τῶν ante περὶ add. B
edd. 89 καὶ ἄλλα — προκείμενα om. AB 90 κατὰ: κατ' edd. 91 μὴδ': μὴδὲ C
92 τρόπων: -ων AB 93 ἀσυγκάταινος: -τενος A 94 καθ' ὑπόσχεσιν: καθυ- Bekk.
95 τε om. B edd. 96 συναξιοῦντάς: ξυν- AB edd. 97 συμπείθοντας: συνκ- B Poss.
98 καὶ τὴν: κατὰ B 99 καὶ πάλιν om. edd. 1 καθαιρήσαντα: -σοντα AB edd.

60. Il s'agissait de rétablir sur son siège Jean Cheilas, métropolitain d'Éphèse, qui avait été suspendu de ses fonctions par l'empereur en 1289 pour avoir refusé de reconnaître l'orthodoxie du patriarche Grégoire (VIII, 8). La discussion fut engagée en avril 1301, après la fête de Pâques, qui tombait cette année-là le 2 avril. Comme il est précisé plus bas, Éphèse est un siège élevé, puisqu'il tient le 2e rang dans la hiérarchie des métropoles, après Césarée.